

zottság nevében megköszönte a bizalmat, kérte az együttműködést.

Cserép János elnök bejelentette, hogy nem indul a 2006. évi tisztújításon, az elnöki posztért. Javaslatot tett a 2006. évi tisztújító küldöttközgyűlés időpontjára, mely 2006. május 26. (péntek). Javasolta, az elnökség álláspontját, mely szerint a tisztújítás ne a Vándorgyűlésen történjen, hanem az azt megelőző tisztújító Küldöttközgyűlésen.

14/2005. (dec. 9.) sz. küldöttközgyűlési határozat: A Küldöttközgyűlés egyet ért azzal, hogy a tisztújítás ne a Vándorgyűlésen, hanem az azt megelőző tisztújító Küldöttközgyűlésen történjen. (Jelen van 27 fő küldött; egyhangú igen szavazat.)

A következő napirendben Oroszi Sándor tagtársunk emlékezett meg Wagner Károly születésének 175. évfordulójáról.

Dr. Sánvári János, 2006. évtől Egyesületünk Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtára vezetője, emlékezett meg a Küldöttközgyűlés előtt, Riedl Gyuláról, könyvtárunk néhai vezetőjéről. A Küldöttközgyűlés néma főhajtással emlékezett köztiszteltben állt tagjára. Bejelentette, hogy Riedl Gyula emlékszoba készül a könyvtárban.

Ormos Balázs főtitkár beszámolt a Küldöttközgyűlésnek a Székház birtokba kerülésének állásáról. Az együttműködés töretlen a minisztériummal. A tervek szerint 2006. év elején berendezésre kerül az ERDÉSZTEREM és

együttműködési magállapodásban rögzítjük a két fél elvárásait.

Rípszám István a Pécsi Helyi Csoport titkára meghívta az Egyesület tagságát, a Pécsen, 2006. március 4-én rendezendő Országos Erdészbálra.

Cserép János megköszönte a küldöttközgyűlés egész évi munkáját, sikereket kívánva a következő évre és bezárta a küldöttközgyűlést.

Kmf.

Ormos Balázs
jegyzőkönyvvezető
Cserép János
az ülés elnöke.

Sere Ferenc, Tihanyi Gyula
hitelesítők
Fotó: **Pápai G.**

Szakosztályi hírek

Az Erdőfeltárási Szakosztály a Nyírerdő Rt. Baktalórántházi és Fehérgyarmati Erdészeti területén tartotta ülését. Az ülés vezető témája az erdészeti logisztikai problémák, valamint a természetvédelem és erdőfeltárási kapcsolatának bemutatása és megvitatása volt. Az Ófehértói Logisztikai Központot Bíró Imre erdészeti igazgató mutatta be. A logisztikai központban a homoki területekről beérkező akácfaanyag tárolása, osztályozása és elsődleges feldolgozása történik. Célja a logisztikai alapelveknek megfelelő vevőkiszolgálás megteremtése. Ennek egyik feltétele a folyamatosan biztosított alapanyag-ellátás, ami a homokos terület feltáráshálózatán nem okoz jelentős problémát. Az elsődleges feldolgozás a hozzáadott értéket növeli. Ebben messzemenően támaszkodnak a vevők igényeinek kielégítésére. Az igények felderítése mellett nagy súlyt helyeznek arra, hogy a saját ötleteikkel felkeltsék a piac érdeklődését az akácfaanyagból készített eszközök, tárgyak használata iránt. A példamutató rendezettségű logisztikai központ és az ott folyó

munka nagyban hozzájárulhat az akácfaanyagból készült termékek elterjesztéséhez és népszerűsítéséhez. A Fehérgyarmati Erdészetet és annak szállítási-logisztikai problémáit Szalacsi Árpád erdészeti igazgató és Tóth János igazgatóhelyettes ismertette a Lónyi erdőtümbben. A korábban megismert homoki területtel ellentétben a beregi területen a kötött talaj az uralkodó. A magas talajvíz, a gyakori belvíz és a viszonylag sok csapadék járhatatlanná teszi a földutakat. A kitermelt faanyagot ezért csak erre alkalmas időben lehet a területéről kiszállítani. A szakosztály javaslata szerint megoldást jelentene, ha egy burkolt fő feltárásiútra kiszállítóutak csatlakoznának. A földutak kialakításakor nagy gondot kell fordítani a felület vízteletésére. Ezért a keresztmetsztést 5-6% között kell kialakítani, a felszínt pedig folyamatosan keréknyom-mentesen kell tartani. A földútfenntartás vezérgépe a vontatott földgalyu lehet, amellyel a földmű felső rétegét kedvező víztartalmú időpontban ki lehet egyenlíteni. A karbantartás befejező lépése a tömörítés, amelynek elmar-

dása az eredeti állapothoz rosszabb állapotot idézhet elő. A jelentősen elnedvesedett felső talajréteget 2-3% örlött égetett mészpórral bekeverésével lehet javítani. A lónyai Vadászházban megtartott szakosztályülésen megvitták a 39/2005. (IV. 27.) FVM rendelet, amely a mező- és erdőgazdálkodási, valamint az élelmiszer-ipari tevékenységhez kapcsolódó szakértői működés engedélyeztetésével kapcsolatos eljárásról szóló 61/1994. (XI. 8.) FM rendeletet módosítja. Ez a rendelet az erdőfeltárási és erdészeti útépités szakértői, valamint az erdőfeltárási, erdészeti utak tervezése szakterületek tervezői jogosultságát a Magyar Mérnöki Kamara (MMK) hatáskörébe utalja. Az itt kiemelteken kívül még számos, az erdőgazdálkodást érintő részszakterület szakértői és tervezői jogosultságát helyezi a MMK jogosítási hatáskörébe, megszüntetve ezzel a kettős jogosítási rendszert. A második napon lovasfogaton a Vámosatya-Bockereki erdészkerület erdőjárása közben az erdőfeltárási és természetvédelem kapcsolatát vitatták meg a résztvevők. Nagy Zoltán kerületvezető erdész ismertette az erdőgazdálkodás-erdőfeltárási és a természetvédelem kapcsolatát. Megállapították, hogy a termé-

szetvédelemmel foglalkozók az erdőfel-tárással szemben különféle igényeket tá-masztanak, ezért az ország egyes területe-in is más-más igényekkel lépnek fel az er-dészeti utak létesítésével kapcsolatban (pl.: nyiladékon legyen az út vagy a nyila-dék merev vonalvezetését az út tervezése-kor fel kell oldani). Ezeket az igényeket mind az erdőgazdálkodók, mind az erdészeti útpépítők megkísérik kielégíteni, de a nem egységes követelményrendszer azt nehezíti teszi. A szakosztály lerotta kegye-letét a Bockereki erdészkerületben nyug-ov erdészek sírjánál. Itt emlékeztek meg *Zsilvölgyi László* erdőmérnökről is, aki az erdészeti műszaki fejlesztések egyik kiemelkedő képviselője volt. A szakmai szempontból értékes szakosztályülést a kulturális programok színesítették. A máriapócsi Kegyetemplomban és a vámosacsai Árpád-kori templomban tett látogatás változatossá tette a szakosztály-ülést. A szakosztályülést 24 fő részvétel-vel tartottuk meg.

Dr. Kosztka Miklós

* * *

Az OEE *Erdőművelési Szakosztálya* és Természetvédelmi Szakosztálya 2005. szeptember 28-án közös tanulmányúton vett részt az Ipolyerdő Rt. Királyréti Erdészete területén és rendezésében. A tanulmányút témája az erdő válasza volt a természetes és mesterséges bolygatásokra. Az ebből levonható következtetések segíthetik a természetközeli erdőgazdálkodás általánosabbá válását, ezáltal az erdei ökoszisztémák stabilitását és az ilyen módszerrel történő erdőgazdálkodás gazdasági céljainak érvényesülését is.

Házigazdáinktól megtudtuk, hogy a Börzsöny erdőállományait az elmúlt év-tizedben katasztrófa-sorozat sújtotta. 1996 januárjában jégtörés volt, ugyan-ezen év nyarán a felázott talajon szél-döntés következett be, 2001-ben ismét jégtörés csonkolta a fákat és az állomá-nyokat. Azt is elmondták, hogy nem először fordult elő ekkora kár, már a XX. század első harmadában is volt rá példa.

A károsodott erdőrészek regenerá-ciójának megtekintése mellett tanulmányoztuk a természetközeli megoldások alkalmazhatóságát a közjóléti erdőgaz-dálkodásban és a véderdő gazdálkodás-ban is. *Standovár Tibor*, az ELTE docen-se az általa vezetett NAT-MAN projektet mutatta be, mely a mesterséges lécek vi-szonyait vizsgálja bükkösökben.

A házigazdák (*Ruff János* erdészeti igazgató és *Barton Zsolt* erdőművelési mű-szaki vezető) a károsodott erdőtümb jövőjének tervezése során a fiatalosokban a ma megszokottnál kevesebb erdő-

nevelési beavatkozásról gondolkodnak. A törzskiválasztó gyérítési kortól az állomá-nyokban minőségi csoportos gyérítéseket végeznek majd, melynek eredményeként változatos fafaj-, korosztály-megoszlás és stabil faállomány-szerkezet kialakulása várható. Magtermő korra jó minőségű állomá-nyt remélnék, melyben a földdinamika szerinti fatermeléssel elérhető lesz a szála-ló erdőszerkezet. A károsodott területeken ígéretes és fajgazdag sűrűség állapotú fel-újulást tapasztaltunk. Ez az erdőgazdálko-dók és az erdészeti hatóság természetes fo-lyamatokba vetett hitét, erdőismeretét és bátorságát igazolta vissza és dicséri.

Minden gyakorlatban tevékenykedő kollégát a lécek mérete és száma érde-kei. Házigazdáink tapasztalata egybe-esik a másutt hallottakkal:

- kis lékméret kis – erdőfejlődési ciklus – klimax fafajok újulnak

- nagy lékméret – nagy erdőfejlődési ciklus – elegy, kísérő és pionír fafajok újulnak

Természetesen szerepe lehet még a lécek tájolásának, alakjának, de ezt min-denkinek magának érdemes kipróbálnia.

Utolsó megállóhelyünkön, ahol a módszer üzemi szintű kipróbálásáról ej-tettünk szót, számításokat hallottunk a szálalásra szánt erdőtümb növedék és tervezett kitermelési adatairól, az átalakít-ás hosszáról (70 év), a visszatérés gy-aakorosságáról (5 év). Élénk vita bontako-zott ki, hogy a lécekből történő fakiter-melés mellett a közbülső fákból is kell-e válogatni? Abban maradtunk, hogy ha a szálaló szerkezetet tűzzük ki célul, akkor ez lehetséges, sőt szükséges, főleg az át-alakítás elején.

Köszönjük házigazdáink szíves ven-déglátását és az úttörő törekvések be-mutatásában végzett fáradhatatlan mun-káját.

Bús Mária,

dr. Markovics Tibor

* * *

A *sárospataki helyi csoport* hosszú távú programjának megfelelően 2005. július 15-én, harmadik alkalommal és ismét a Hegyaljai Erdészeti Igazgatóság háromhutai területein értékeltük a Zempléni-hegység lucfenyveseinek szerkezet-átalakítási munkáit.

A 2002. évi első rendezvényen a 11-20 éves, helyenként szűkárósított lucosok erdőnevelési feladatait vizsgál-tuk Háromhután. A látottakat és hallot-takat *dr. Király Pál*: Tölgy kontra bükk kontra fenyő a Zemplénben? c. cikké-ben, az Erdészeti és Faipari Híradóban ismertette.

A második, 2003. őszi összejövete-

len, Telkibányán azokat a borindzási lucosokat jártuk be, ahol az 1920-as évek végének kíméletlen véghasznála-tai miatt létrejött, 70 %-ban gyertyán és nyír fafajú rontott erdőket az 1960-as évek elején elegyetlen lucosokká alakít-tottuk át. Az elmúlt évek károsításai kö-vetkeztében leromlott szerkezetű, 40-45 éves állományokban azt vizsgáltuk, hogy fenntarthatók-e ezek a lucosok olyan korig, hogy az árbevétel fedezze a fahasználat költségeit.

Az idej, harmadik rendezvényen, Háromhután elemeztük, hogy az elmúlt 100 évben elődeink is szerkezet-átalakít-ást végeztek, amikor előbb az értéketel-lennek tartott bükkösöket, majd a ron-tott erdőket lucosokká alakították át és most a mi feladatunk, hogy visszaállít-suk az őshonoshoz hasonló fafajú állomá-nyyszerkezetet.

A háromhutai lucosok történetével kapcsolatban áttekintettük, hogy báró *Waldbott Frigyes* az 1908-ban kelt és 1925-ig érvényes szerződéssel fake-rekedőknek adta el a község határ „faki-használati jogát”, majd 1916-ban 718 ezer koronáért *gróf Károlyi László* vette meg a 4244 holdas erdőbirtokot. Más és más volt az élő és a kitermelt fa és az erdőtalaj birtokosa. A Károlyi-uradalom nem szólhatott bele a termelésbe, a Kronberger-cég pedig figyelmen kívül hagyta az erdőhivatal 1918-1920 közöt-ti előírásait és Zemplén vármegye Köz-igazgatási Bizottságának 1921. évi hatá-rozatát. Súlyosbította a helyzetet, hogy a birtokot késve csatolták a radványi hitbizományhoz, így csak 1926-ban kezdhették el a felújítási munkákat.

1926-ban 4 vagon makkot ültettek el 600 holdon, de az 1927. tavaszi erős fagy „a tölgyűjulat nagy részét tönkre-tette”, írták az üzemtervben. Makkter-més nem volt, így 1930-ig 280 holdon végeztek erdőfelújítást lucfenyővel. Az üzemterv évi 106 hold erdősítést és pót-lást írt elő 70%-ban lucfenyővel, de a vi-lággazdasági válság és a második világ-háború miatt erre nem került sor.

A felsorolt külső tényezők eleve meghatározták az erdőfelújítási felada-tokat és lehetőségeket, benne a fafaj-megválasztást is.

A terepi bejárás először a 2002-ben is bemutatott vadaskerti jegenye-fenyves természetes felújítását tekintet-tük meg. A fejlődést bizonyítja, hogy 2006-ban egy fahossz szélességben végvágást terveznek. Az eredmény 100%, a fafajok: jegenyefenyő 80%, bükk 10%, zöld duglasz és kocsányta-lan tölgy 5-5%.

Az 500-600 m tengerszint feletti magasságban, bükkös klímában fekvő négy lucos erdőrészletet a károsítás fegyelmbe vételével megosztották, de néhány egészséges fenyőt és a lombos fákat visszahagyták. Bükkalé erdőszíntek, vörösfenyővel pótolta, a bükk, a luc, duglasz, juhar természetesen is újult, aminek eredményeként ma 70 % bükk, 15 % luc és/vagy duglasz, 5-10 % vörösfenyő és/vagy hegyi juhar a szép fejlődésű fiatalos elegyaránya.

Ez vagy hasonló eljárás lehet a szerkezet-átalakítás jövőbeni módszere a Zempléni-hegységben.

Járásí Lőrinc

***

A *Megújuló Energia Szakosztály* kétnapos ülést tartott október 18-19-én a Mátrában.

Az első nap Mátrafüreden *Pallagi László* vezérigazgató az Egererdő Rt. nevében mint vendéglátó köszöntötte a megjelent mintegy 50 fő meghívottat. Vitaindító előadást tartott *Jung László* vezérigazgató-helyettes, *dr. Marosvölgyi Béla* tanszékvezető és *Ormos Balázs* OEE főtitkár. A megújuló energia

témakörében indított „kerekasztal” megbeszélésen aktuális és szakmapolitikai kiegészítéseket tettek a felkért hozzászólók, így *Boboczkó Ferenc*, GKM, *Sódor Márton*, KvVM, *Möcsényi Miklós*, FAGOSZ, *Vécsi György*, Biomassza Erőművek Egyesülete. A jelenlévők, akik a szakma igen széles köréből képviseltették magukat, reagáltak a téma fontosságára és javaslatokat tettek, valamint sok kérdést, amire időszüke és más szintekre tartozó hiányosságok miatt nem kaptak mindenre kielégítő választ.

Az ülés a Parádfürdői Erdészet Rudolf-tanyai vendégházában folytatódott, ahol *Tóth László* erdészvezető, mint igen figyelmes házigazda ismertetőt tartott az erdészet tevékenységéről. A késő éjszakába nyúló beszélgetés nem volt mentes az éles vitáktól.

Másnap Jung László szakosztály elnök értékelésre felkérte a tagokat és egyben a hallottak alapján fő irányvonalak kijelölésére, melyek négy pontba tömöríthetők:

– az ágazat tevékenységének kommunikálása az energiaszektorban betöl-

tött szerepéről, mely meghatározó nagyságrendekkel hozzájárult hazánk, energiapolitikai EU-s vállalásainak teljesítéséhez;

– az ágazat ezen tevékenységének érdekében többletforrások bevonását kell elérni, erős lobbitevékenységgel;

– a fabázisú ültetvénygazdálkodás, mint a vidékfejlesztés és a megújuló energiatermelés jövőbeni egyik alternatívája, az ágazat egyik alappillérvé kell, hogy váljon;

– a decentralizált energiatermelés kialakulásának integrációs szerepvállalása, ágazati léptékben.

Személyi kérdésekben is döntés született, miszerint tagi javaslatra a jelenlévők *Molnár László* tagtársat alelnöknek választotta.

Egyértelműen leszögezte a tagság, hogy az ügy ágazatpolitikai súlyára való tekintettel a lehető legszélesebbre kell tárnai a szakosztály kapuit a belépni szándékozók előtt, illetve sokaknak felkérést kell adni.

Jung László

elnök

Tanaszi György (1930–2005)

A Budapesti Erdőfelügyelőség nyugalmazott igazgatóját közvetlen munkatársa *Marschall Tamás* búcsúztatta a Budakeszi temetőben, május 20-án. Búcsúzott az erdész kollégák és a középiskolai osztálytársak nevében a főnöktől, az embertől. Marschall Tamás személyes tapasztalata, a helyzetek megélése szülte gondolatainál nehéz lenne jobban vázolni Tanaszi György aranydiplomás erdőmérnök szakmai pályáivének jellemzőit, amelyek a következők: „Búcsúzni kell, mert bekövetkezett az, amit a költő szavaival lehet csak kifejezni:

„Az élet rongyait levetekem
és a halál ingébe öltözöm...”

Naptól elbúcsúzom, mély ködökbe veszek
és az elmúltakhoz hasonlatos leszek.”

Az ősoktól kapott útravalót, a szívósságot, a kitarást, az emberi tartást, megőrizve, jól kamatoztatva végezte dolgát egész életében. Általános és középiskoláit Berettyóújfaluban végezte, majd Sopronban felvételizett az erdőmérnöki Főiskolára, ahol 1953-ban végzett.

Szakmai pályafutását Dél-Somogyban, a jugoszláv határszélen kezdte, friss házasként, távol a szülőföldtől, majd a Magasbakonyi Erdőgazdaságnál, ill. mint a gyakorlatban bevált fiatal szakember munkáját Budapesten az Országos Erdészeti Főigazgatóságon folytatta. 1967 végén megbízták az újonnan alakult Budapesti Erdőrendezőszékhely vezetésével, az intézmény kialakításával. Ennek és jogutódja, az Erdőfelügyelőség vezetését végezte nyugdíjba menetelig; 23 éven át.

Nem felejtette el honnan jött. Szakmai munkálkodásában mindig a tő mellett erdész volt. Az erdőgazdálkodásra vonatkozó paragrafusos-

kat a végrehajthatóság szellemében alkalmazta. Igaz, a mércét legtöbbször, sokaknak nem tetőz szintre emelte; sokat követelt, elsősorban magától. Azonban mint vezető a munkafeltételek biztosítását tekintette fő tevékenységének. Az egyenes beszéd híve volt, amit munkatársai nagyon értékelték, felettesei kevésbé.

Exponált helyen dolgozott. Elvei voltak, amiért többször támadták, de munkájába és az általa vezetett intézmény eredményes tevékenységébe belekötni nem tudtak. Ez neki elég is volt, főleg akkor, ha Ő a munkatársai elismerésében a maximumot tudta biztosítani. Az 1990. évben a maga bölcsességével vette tudomásul, hogy a hivatali magatartáson túl semmiféle elismerés nélkül nyugdíjazták, amit azóta sem pótolta. A nyugdíjra készült és örömmel hasznosította idejét és erejét a szeretett nagymarosi kertjében, amelyet utolsó idejéig gondozott.

Kedves Gyurka bátyám!; Az alföldi akácok illata, a somogyi tölgyesek, bakonyi bükkösök susogása kísérik utadon. Nyugodj békében!”

Marschall Tamás

Vén Zoltán 1956-2005

1956-ban született Kecelen. Az általános iskola elvégzése után felvételt nyert a szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskolába, ahol 1974-ben érettségizik, majd elvégzi a Kertészeti Egyetem Kecskeméti Főiskolai Karát, és mint kertész üzemmérnök 1977-ben diplomázik.

1977-től a keceli Szőlőfűrt Szakszövetkezet-

nél áll munkába, ahol a kertészeti főágazat agronómusa lesz, de ellátja a szövetkezet 650 ha erdejének erdészeti szakmai irányítását is. 1981-től a kertészeti főágazat területvezetője, 1977-től főkertész, közben a tőzgebnánya és a faipari üzem vezetését is ellátja.

A rendszerváltást követően a kárpótlási és részarány-területek kiadása során óriási feladat hárul rá. Irányítja a bizottságokban az ültetvények és az erdők kiadását, majd a most már magántulajdonba került erdők szakmai irányítását is min-taszerűen ellátja. Elvégzi az ültetvények rekonstrukcióját, készíti az új telepítések pályázatait.

A szakmai munka mellett nagyon sok társadalmi feladatot is vállalt. Kecel város képviselőtestületének tagja, a Kulturális Bizottság tanácsnoka, 1998-tól a Felügyelő Bizottság elnöke. Munkáját több kintutetéssel és elismeréssel jutalmazták, a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatalának vezetője 1989-ben „Eredményes fásítási munkáért” kintutetésben részesítette. Kecel város fejlesztése érdekében végzett munkáját is több kintutetéssel ismerték el.

Rövidre szabott élete alatt nagyon sok maradandót alkotott, melyek évtizedekig láthatók lesznek, hiszen több ezer hektár erdő, szőlő és gyümölcsös telepítése, tervezése, szervezése és kivitelezése fűződik nevéhez. Életeleme volt a minden emberen való önzetlen segítség.

Vén Zoli barátunk értelmetlen balesetből adódó halála hatalmas veszteség családjának, Kecel városnak, az erdész- és kertész társadalomnak.

2005. december 1-én helyezték örök nyugalomra a keceli temetőben, ahol ezrek vettek végső búcsút tőle és kísérték utolsó útjára.

Isten Veled Zoli, nyugodj békében!

Volt erdőfelügyelő:

Jaksa Ferenc